

fornødne, kvalificerede personale og de nødvendige videnskabelige, tekniske og økonomiske ressourcer.

Organerne skal have ansvaret for at bistå de lokale myndigheder, samarbejde med administrationen af den fysiske planlægning og for kontakten med andre offentlige myndigheder og private organisationer.

En integreret bevaringspolitik kræver penge

Det er vanskeligt at pege på en finansiel praksis, der vil kunne finde anvendelse i alle lande, eller at vurdere de økonomiske konsekvenser af de forskellige foranstaltninger, der indgår i planlægningsprocessen.

Ydermere styres den økonomiske proces af ydre faktorer, der er en følge af den eksisterende samfundsstruktur i de enkelte lande.

Det er følgelig op til hver enkelt stat at planlægge deres egne støttemetoder og -midler.

Det er imidlertid en kendsgerning, at der næppe er noget land i Europa, hvor bevillingerne til bygningsbevaring er tilstrækkelige.

Det er endvidere en kendsgerning, at intet europæisk land endnu har udviklet det ideelle administrative apparat til at møde de økonomiske krav, som en integreret bevaringspolitik stiller.

For at løse de økonomiske problemer, der knytter sig til en integreret bevaringspolitik, er det vigtigt – og dette er en afgørende faktor – at skabe en lovgivning, der underkaster nybyggeri visse indskrænkninger med hensyn til omfang (højde, udnyttelsesgrad), så det er i harmoni med omgivelserne.

Planlægningsreglerne bør på denne måde hindre en bebyggelsestæthed og inspirere til bevaring og restaurering frem for total sanering og nybyggeri.

Man må finde på metoder til at udregne de reelle ekstraomkostninger, som opstår som følge af de særlige krav, bevaringsprogrammer stiller. Hvor det er muligt, bør der være tilstrækkelige midler til rådighed til hjælp til ejere, som er forpligtet til at udføre restaureringsarbejde, således at de får dækket netop disse ekstraomkostninger – hverken mere eller mindre.

Såfremt en sådan nettostøtteordning accepteres, må man naturligvis påse, at støtten ikke gøres illusorisk gennem beskatning.

Det samme støtteprincip bør finde anvendelse ved bevaring og restaurering af saneringsmodne bygningskomplekser af historisk eller arkitektonisk interesse. Det vil medvirke til at stabilisere den sociale balance.

De finansielle og skattemæssige fordele, man kan opnå ved nybyggeri, bør også kunne opnås ved vedligeholdelse og restaurering af gamle bygninger, naturligvis bortset fra enhver kompensation for ekstraomkostninger, der i øvrigt måtte være ydet.

Myndighederne bør oprette selvstændige fonds eller opmuntre til dannelse heraf ved at sørge for, at lokale myndigheder og organisationer får den fornødne kapital. Dette gælder ikke mindst, hvor sådanne fonds på kort eller langt sigt kan blive selvfinansierede gennem de værdistigninger, der vil opstå som følge af øget efterspørgsel på attraktive, restaurerede ejendomme.

Det er uomgængeligt nødvendigt at opmuntre til private økonomiske initiativer, navnlig fra industrien. Talrige private initiativer har haft positive virkninger i samspil med offentlig indsats på enten nationalt eller lokalt plan.

En øget bevaringsindsats kræver bedre uddannelse og bedre restaureringsteknik og -metoder

De metoder og den teknik, der anvendes ved restaurering og bevarende sanering af historiske bygningskomplekser, bør i fremtiden også anvendes på den lange række af bygninger og bygningskomplekser, hvis kunstneriske værdi er mindre iøjnefaldende.

Det er vigtigt at sikre, at traditionelle bygningsmaterialer stadig kan fås, og at den traditionelle håndværksteknik fortsat bruges.

En løbende vedligeholdelse af gamle bygninger og bygningsmiljøer vil i det lange løb forebygge bekostelige bevarings- og restaureringsarbejder.

Ethvert bevaringsprogram bør grundigt gennemgås, førend det bringes til udførelse. Samtidig bør der tilvejebringes en omfattende dokumentation om materialer og mulige tekniske metoder, ligesom der bør foretages en omkostningsanalyse. Dette materiale bør gøres tilgængeligt i dokumentationscentre.

Nye materialer og metoder bør kun anvendes efter godkendelse af uafhængige videnskabelige institutioner.